

Hur skulle en ny emanciperad kvinna skildras i litteraturen? Kring sekelskiftet 1900 rådde hårda strider mellan kvinnor om vilket kvinnoideal som skulle gälla. I kärlekens namn skildrar fem unika debatter som djupast handlar om människosyn. Företrädare för den tidiga kvinnorörelsen, bland andra Sophie Adlersparre, Eva Fryxell, Alma Cleve och Alexandra Gripenberg, diskuterade mot opponenter från både en radikal höger och vänster. En bred kärleksuppfattning, som även kunde omfatta samkönad kärlek, ställdes mot den omformning av heterosexualiteten som Ellen Key lanserade. Skulle man följa budet ”älska din nästa såsom dig själv” eller skulle man snäva in kärleksuppfattningen till att gälla en fysisk och andlig förening mellan en man och en kvinna?

I kärlekens namn är en mothistoria. Två händelser som länge format litteraturhistorieskrivningen i Sverige – det moderna genombrottet och Strindbergsfejden – breddas och framstår i ett helt nytt ljus. De glömda röster som nu kan höras visar på ett starkt motstånd mot en modernitet med en särartspräglad syn som var grundad i föreställningar om olikheter mellan människor.

Att etik, estetik och politik hänger samman visar en jämförelse mellan de strategier kritiker i kvinno- och arbetarrörelsen använde för att främja sina syften. När vänsterradikaler gjorde Strindberg till sin ikon innebar det att en militant maskulinitet växte sig allt starkare. Under det nationella identitetsskapandet som pågick hade kvinnorna inom kvinnorörelsen Selma Lagerlöf som samlade namn.

Lisbeth Stenberg visar hur idéer från 1850-talet om samhället som det goda hemmet har förts fram av kvinnor, men hur det idéarvet inte har räknats som en politisk linje när historien om det svenska folkhemmet skrivits.

Lisbeth Stenberg är fil. dr. i litteraturvetenskap. Hon disputerade 2001 vid Göteborgs universitet med en avhandling med ett nytt queerfeministiskt perspektiv på Selma Lagerlöfs liv och författarskap.

I kärlekens namn

Lisbeth Stenberg

NORMAL

NORMAL